

Stanowisko
Komisji Zakładowej Z.O.Z. NSZZ „Solidarność”
w Uniwersytecie Jana Kochanowskiego
w sprawie projektu tzw. Ustawy 2.0

Komisja Zakładowa Zakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” w Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach z niepokojem obserwuje tok prac nad projektem Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym. Postulaty kierowane przez środowisko akademickiej „Solidarności” zostały w dużej mierze zignorowane przez obóz rządzący, mimo wcześniejszych deklaracji o chęci współpracy. W obecnym kształcie Ustawa oraz polityka finansowa w stosunku do szkolnictwa wyższego doprowadzi naszym zdaniem do degradacji uczelni publicznych w regionach, co jest niezgodne z deklarowaną polityką partii rządzącej o zrównoważonym rozwoju i w efekcie spowoduje pogłębienie podziału cywilizacyjnego naszego kraju na „Polskę A” i „Polskę B”.

Nasz sprzeciw budzi zamiar całkowitej zmiany sposobu zarządzania uczelniami, co w efekcie spowoduje likwidację uczelnianej samorządności – najszybciej proces ten przebiegnie w uczelniach o mniejszej tradycji akademickiej. Nauka nie jest działalnością biznesową i nie ma wiele wspólnego ze strategiami tam obowiązującymi. Uczni nie potrzebują biurokratycznych kryteriów ocen i zasad organizacji swojej pracy. Misją uczelni powinna być nauka, kształcenie studentów i udział w rozwoju regionów, a nie „produkowanie” innowacji. Obowiązkiem rządzących jest ochrona oraz inwestowanie w rozwój naszego najcenniejszego zasobu, jakim jest kapitał intelektualny i społeczny tkwiący w uczelniach publicznych. Nie jest to możliwe przy rezygnacji z zasad wolności badań, nauczania oraz demokratycznej organizacji struktury uczelni. Nie wpisuje się w ten mechanizm obserwowana od dłuższego czasu stopniowa degradacja wpływu społeczności akademickiej, w szczególności związków zawodowych, na procesy decyzyjne, pomijanie znaczenia całych grup (Ustawa 2.0 „zapomina” o pracownikach niebędących nauczycielami akademickimi), czy też odbieranie prawa do układów zbiorowych na szczeblu centralnym.

Bez echa pozostaje postulat Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” o realizacji programu wzrostu wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych oraz powrotu do przyjętej w 2001 roku koncepcji ładu płacowego w szkolnictwie wyższym poprzez ustawowe gwarancje poziomu średnich płac w grupach profesorów, adiunktów wraz ze starszymi wykładowcami, asystentów, wykładowców wraz z lektorami, pracowników niebędących nauczycielami

akademickimi, co najmniej w relacjach 3:2:1,25:1,25 w stosunku do średniej płacy krajowej w gospodarce narodowej. Co więcej, obserwuje się udane próby zaboru funduszu socjalnego poprzez zapisy czy to w ustawie p.s.w., czy ustawie budżetowej. Sukcesem niestety zakończyła się również próba „uporządkowania” korzystania z tzw. kosztów uzyskania, co w efekcie doprowadziło do poważnego zmniejszenia wynagrodzeń. Pomimo wcześniejszych obietnic, nadal na naukę i szkolnictwo wyższe nie zapewniono większych nakładów – w krajach OECD jesteśmy na czwartym miejscu od końca licząc w %PKB.

Chcemy uniwersytetu, czyli dobra wspólnego – gwarantującego wolność nauki i dostęp do dobrej edukacji wyższej niezależnie od miejsca zamieszkania. Chcemy autonomii uczelni, a nie autonomii rektorów nominowanych przez organy obce polskiej tradycji akademickiej. Chcemy poszanowania godności wszystkich członków społeczności akademickiej, również wyrażającej się w godziwym wynagrodzeniu, a nie korporacyjnego wyścigu szczurów do wymaganego celu określanego punktacją narzuconą przez urzędników. Jeżeli nie można tych prostych zasad zawrzeć w akcie prawnym, to nie zasługuje on na uchwalenie.

Wiceprzewodnicząca Komisji Zakładowej
Anna Jabłońska

Przewodniczący Komisji Zakładowej
Kazimierz Kunisz